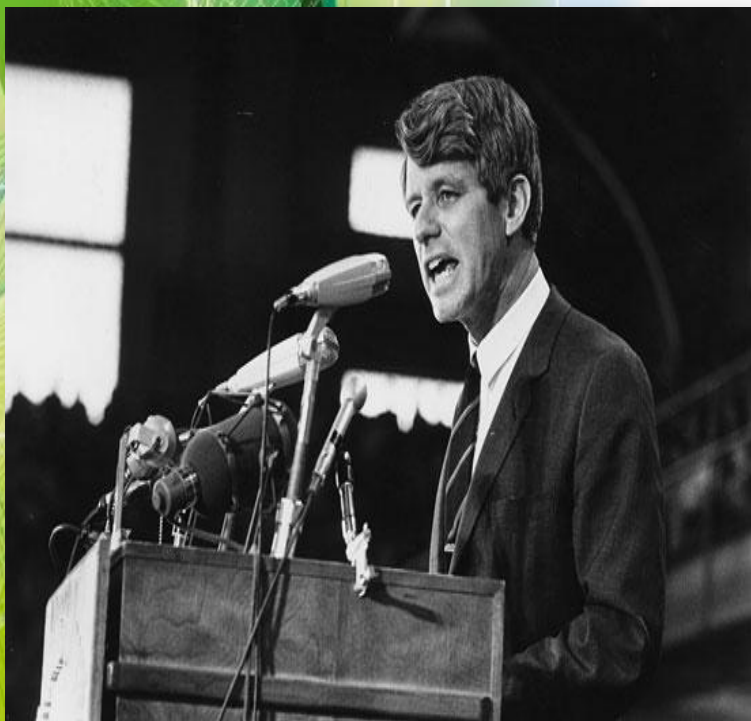
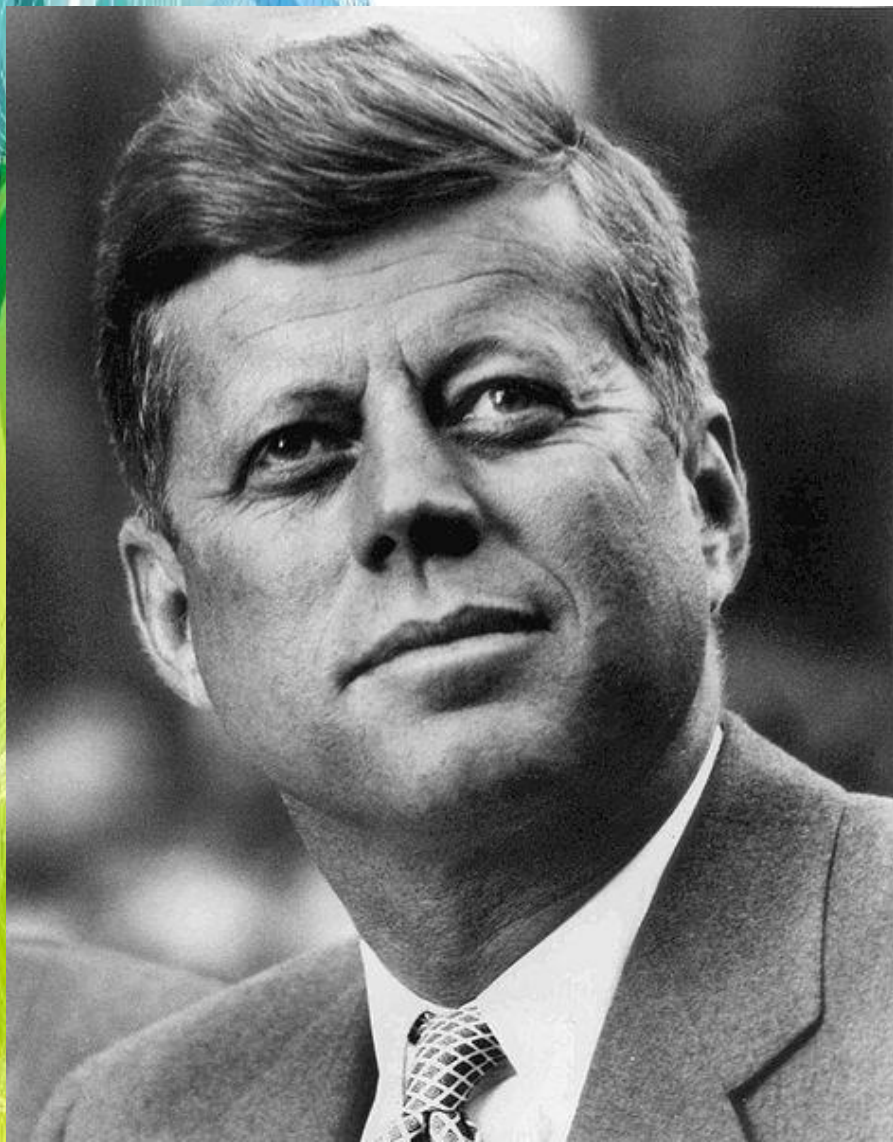

Президентство Джона Кеннеді

**Підготував
учень 11 класу
Гладун
Владислав**

Внутрішня і зовнішня політика Джона Кеннеді

Джон Фітцджеральд Кеннеді (29 травня 1917 - 22 листопада 1963) -

35й президент США від Демократичної партії. Був обраний до Палати представників 1946 року, через 6 років обраний до Сенату. В 1961 році став другим наймолодшим президентом в історії Сполучених Штатів та наймолодшим обраним на цю посаду. Єдиний на даний момент президент США-католик. Перший американський президент, що народився у 20 столітті. Став єдиним президентом США, що отримав Пулітцерівську премію.

Внутрішня політика

Молодому урядові та Кеннеді потрібно було вирішити питання зовнішньої політики, досліджувати науку та космос, вирішувати проблеми, що назріли в американському суспільстві. На початку 1960-х років у Сполучені Штати прийшов період реорганізації та змін. У економіці з'явився спад, що негативно відобразилось на суспільному настрої. Було очевидно, що Америка потребувала нового лідера, який би зміг правити країною у нових умовах. А політика «нових рубежів» включала в себе проведення реформ в усіх основних сферах життя, в тому числі у освіті та охороні здоров'я; вирішення таких гострих проблем, як безробіття, житлове питання, расова дискримінація. Припускалося значно розширити космічну програму Сполучених штатів заради того, щоб побороти відстань від СРСР.

Економіка

- Прихід Кеннеді до влади збігся у часі із фазою циклічного підйому у економіці. Однак президенту та його адміністрації довелося зіткнутися із певними економічними ускладненнями. Зокрема, державний бюджет США 1961 року був першим дефіцитним бюджетом в історії економіки США, не враховуючи роки війни та періодів економічних криз. До весни 1962 року ситуація ускладнилась ще й тим, що рівень безробіття, що перед цим стрімко спадав, зупинився на позначці у 5,5%, а в травні цього ж року відбулося найбільш різке з часів Великої депресії падіння курсу акцій на біржі. Однак, поступово ситуацію вдалося владнати і вже державний бюджет США 1962 року був першим в історії країни, що сягнув позначки у більш ніж 100 млрд. доларів. Зростання ВВП у період президентства Кеннеді досягло в середньому 5,5% на рік, водночас вдалося знизити рівень безробіття за умови, що інфляція не перевищувала 1% на рік. Промислове виробництво зростало на 15%, а продажі транспортних засобів - на 40% на рік. Такий рівень зростання цих показників продовжувався до 1969 року й так і не був повторений впродовж такого довгого періоду часу.

- Також Адміністрація президента вступила в конфлікт зі сталеливарними компаніями на чолі з Юнайтед Стейтс Стіл Корпорейшн (United States Steel Corporation), які, незважаючи на наполягання адміністрації, змусила перед цим профспілки сталеливарників обмежити свої вимоги щодо підвищення заробітної плати рамками «орієнтирів», демонстративно пішли на стрімке підвищення цін на сталь. Тільки залучивши усі важелі тиску, Білому дому вдалося домогтися скасування цього рішення ціною погіршення відносин із монополіями. Кеннеді досягнув цієї найближчої мети, але втратив підтримку промислових кіл. Наприклад, у січні 1963 року Кеннеді направив Конгресу програму скорочення податків з прибутків корпорацій (з 52 до 47 %) та зниження ставок податку на прибуток з громадян (з 20-91 до 14-65 %) на загальну суму близько 10 млрд. доларів, за фактичної відмові від податкової реформи. Коли ж Кеннеді спробував провести через Палати Конгресу закон про зниження податків, щоб стимулювати накопичення і пожвавити економіку, консервативні республіканці позбавили його будь-якої надії на прийняття закону, що створює бюджетний дефіцит. Одночасно він обіцяв скоротити витрати держави на соціальні потреби і збалансувати федеральний бюджет.

Громадянські права

- Заява президента Кеннеді про «політику нових рубежів» підсилила боротьбу темношкірих за рівні громадянські права з білими. Президент розумів, що його підтримка афро-американського руху призведе до вагомого зниження його популярності у південних штатах, де расова дискримінація була особливо сильною. Але він розумів, що рух за рівноправність буде лише збільшуватись. Кеннеді розраховував на те, що його віце-президент Джонсон, який був більш консервативним та поміркованим, дозволить зберегти традиційний електорат на Півдні США. Він вирішив йти за моделлю Лінкольна і пішов на рішучі кроки. У 1963 році, після того, як більш ніж 200 тисяч людей здійснили марш протесту у Вашингтоні та священник Мартін Лютер Кінг провів свою знамениту промову про мрію, Кеннеді зніс на розгляд Сенату законопроект про громадянські права, який проголошував незаконною будь-яку расову дискримінацію.

Космічна програма

- Програма "Аполлон" була задумана на початку 1960 року ще за часів адміністрації Ейзенхауера як продовження космічної програми "Меркурій". У той час, коли НАСА знаходилась у фазі активного складання майбутньої програми, її фінансування ще не було затверджено через опозицію у владних колах. Із приходом до влади Кеннеді, його радники заявили про надзвичайну дорожнечу реалізації проекту польоту людини на Місяць, але Кеннеді відклав вирішення питання. Джон Кеннеді призначив Головою Державної Ради з питань космосу Ліндона Джонсона, оскільки той був переконаним прихильником американської космічної програми, а також під час роботи у Сенаті боровся за створення НАСА. У 1961 році Кеннеді запропонував Радянському Союзу співробітництво у питанні дослідження космосу. Однак тодішній перший секретар КПРС Микита Хрущов відмовився.

Кеннеді дуже прагнув досягнути лідерства Сполучених Штатів у космічних перегонах із СРСР, виходячи із міркувань стратегії та престижу. Для цього Кеннеді втричі збільшив бюджет НАСА. Він вперше оголосив про фінальну мету програми, а саме висадку людини на Місяць в промові на спільному засіданні Конгресу 25 травня 1961 року. У 1962 році Ліндон Джонсон заявив про те, що очікувані витрати від програми досягнуть позначки близько 40 млрд. доларів, однак зазначив про важливість проекту також і для зміцнення військового потенціалу США. Такий крок мав довгострокові наслідки: різко активізувались розробки у області високих технологій, які підготували умови для початку ери комп'ютерів.

- Останньою спробою залучити Радянський Союз до співпраці у сфері дослідження космосу була промова Джона Кеннеді у 1963 році перед ООН, однак Хрущов знову відмовився. 20 липня 1969 року, майже через 6 років після загибелі Кеннеді, посадковий модуль “Аполлону-11” приземлився на поверхню Місяця, а Ніл Армстронг став першою людиною, що ступила на поверхню супутника Землі.

Зовнішня політика

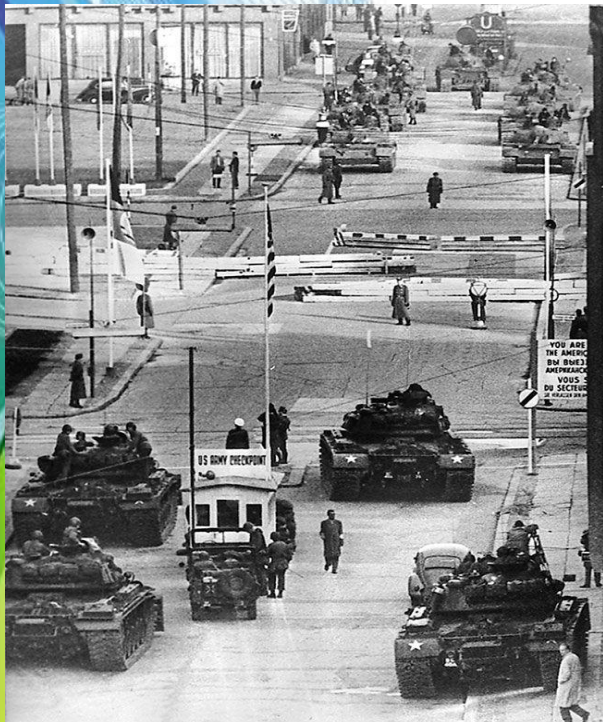
Кеннеді значно збільшив військові витрати США, що було пов'язане з тим, що у середині 20-го століття у країнах Африки та Азії широко розгорнулись національно-визвольні рухи. Для протидії впливу комуністів у цих регіонах команда Кеннеді розробила ряд економічних та військових заходів. У березні 1961 року був створений Корпус миру для роботи американських добровольців у країнах, що розвиваються. При цьому передбачалося вести локальні та антипартизанські війни з використанням ядерних та звичайних озброєнь. Все це призвело до загострення міжнародної ситуації.

Куба

- Після вступу на посаду президента Кеннеді, 20 січня 1961 року голова ЦРУ А. Даллес та Р. Біссел ознайомили його із планом десантної операції, що була спланована ще попередньою адміністрацією («операція Тринідад»), але президент вказав, щоби план був ретельно вивчений і досліджений спеціалістами Пентагону. 26 січня було затверджено змінений варіант плану операції, який передбачував збільшення кількості військ десантників та надання їм додаткового озброєння та оснащення.
- У березні 1961 року з кубинців-емігрантів, що були категорично незадоволені режимом Кастро, було сформовано «Кубинську революційну раду», що мала стати майбутнім урядом, до складу якої увійшли Хосе Міро Кардона, Мануель А. Верона та Мануель Рей.
- 3 квітня 1961 року Держдепартамент США видав т. зв. «Білу книгу», яка мала на меті заплямувати репутацію уряду Куби та позбавити його міжнародної підтримки, а також створити теоретичне підґрунтя майбутньому вторгненню. Вже 4 квітня було затверджено остаточний варіант плану вторгнення («Operation Zapata»). Кеннеді дав згоду на відкрите вторгнення на Кубу, але з умовою, що у операції не прийматимуть участь американські війська.
- 17 квітня 1961 року підрозділ кубинських емігрантів виконав заплановану висадку у південно-західній частині Куби, у затоці Кочинос, але за 3 дні їх було розгромлено. Провал операції викликав значний міжнародний резонанс. У Каїрі, Джакарті, Ріо-де-Жанейро та у Лімі демонстранти намагались штурмувати дипломатичні місії Сполучених Штатів.
- На засіданні ООН представники 40 країн засудили агресію США проти Куби. Уряд Радянського Союзу направив Сполученим Штатам ноту протесту із закликом вжити заходів задля припинення агресії проти Куби. Дії США лише підштовхнули Кастро до зближення з Радянським Союзом і прийняття ним соціалістичного шляху розвитку Куби.

Західний Берлін

1963 рік видався для Німеччини доволі складним. Внутрішньополітична ситуація ускладнилася внаслідок дії зовнішніх чинників: Радянський Союз продовжував політику поширення свого впливу зі Сходу, Франція на чолі із де Голлем "давила" із Заходу. Також на ситуацію всередині країни негативно впливав майбутній вихід на пенсію західнонімецького канцлера, одного із головних творців німецького економічного дива Конрада Аденауера. 26 червня Кеннеді виступив із публічною промовою у Західному Берліні, демонструючи американську прихильність до ФРН та критикуючи комунізм. Промова була зустрінута публікою із великим захватом.

Кеннеді використав будівництво Берлінської стіни як приклад невдач комунізму: *«Свобода має багато складнощів, і демократія недосконала. Але нам ніколи не доводилось будувати стіну, аби втримувати наших людей, щоби перешкодити їм залишити нас»*. Промова також є загальновідомою своєю знаменитою фразою *«Ich bin ein Berliner»* («Я - громадянин Берліна»). Близько мільйона чоловік вийшли на вулиці Західного Берліну для того, щоб привітати президента Кеннеді, а також прослухати його звернення до жителів міста.

В'єтнам

- Ці дії можна було б зарахувати до політичних тріумфів Кеннеді. Але боротьба між двома супердержавами продовжувалась. Саме під час його президентства США втрутились у внутрішні справи В'єтнаму. У грудні 1962 року Джон Кеннеді відіслав у В'єтнам спостерігачів з метою прояснення ситуації у країні. Згідно з їхніми доповідями, громадянська війна на півдні країни продовжувалась без втручання Північного В'єтнаму, але бойовий дух американських військ, які там дислокувались, був надзвичайно низьким. Щоб зарадити об'єднанню країни під владою комуністів, Кеннеді наказав відправити морську піхоту на південь країни для створення маріонеткового уряду. Так США втягнулись у тяжку та безрезультатну війну у В'єтнамі.
- Президент Кеннеді вважається зразком американського лібералізму.

Загибель

Джон Кеннеді був убитий 22 листопада 1963 року в місті Даллас (штат Техас); під час слідування президентського кортежу по вулицях міста почулися постріли. Перша куля потрапила президентові в шию ззаду і вийшла спереду з горла, друга потрапила в голову і викликала руйнування кісток черепа в потиличній частині, а також пошкодження мозкової речовини. Президент Кеннеді був доставлений в операційну, де через півгодини після замаху констатована його смерть. Крім того, був серйозно поранений губернатор штату, що їхав в тій же машині, Техас Коннолі, легке поранення отримав також один з перехожих. Лі Гарві Освальд, заарештований, за підозрою у вбивстві був застрелений через декілька днів в поліцейській дільниці жителем Далласа Джеком Рубі, який також згодом помер у в'язниці.

The background features a complex, abstract design. On the left side, there are vibrant, overlapping wavy lines in shades of blue and green, creating a sense of motion and depth. To the right, a grid of squares is visible, with some squares filled with light blue and others with light green, set against a white background. The overall aesthetic is clean, modern, and digital.

**Дякую за
увагу!!!**